

”Hannibal ad portas!”

Kun tuli Roomasta puhetta,
niin kuin Mannerheimistakin,
sotamiehistä soperrus,
päähän pälkähti ajatus,
muistui muuan julma juttu,

vaiheilta jo vanhemmilta,
puunilaissotain ajoilta.

Sotaiset nuo roomalaiset
lannistivat maat ja kansat,
valloittivat valtakunnat,
kun oli vastusta vähemmän.

Toinen vielä varttui valta,
sotajoukoksi sopiva,
siellä Pohjois-Afrikassa.
Karthago oli nimensä,
puunilaiseksi sanottu.

Roomalaiset taistelivat
kalman kalpeina sodassa,
tappamassa taisteluissa,
kolmessa eri erässä.

Tuosta toisesta sodasta
lie kai paljon jo puhuttu,
opetettu koulussakin
(niin oli tapana ennen).

Hannibal oli nimensä,
kenraalin tuon puunilaisen.
Kai tuo pienenä jo päätti
roomalaisia vihata,
vainota verisin keinoin.

Vaikka viimeinkin hävinnyt,
Rooman riesana alati,
mielin määrin miehistöä
tuonelaan tuo toimittanut.

Ei olisi tutuksi tullut,

Toisesta puunilaissodasta

Kirjoittanut Antti Kempas

---

ei tuhotöistä tunnetuksi,
jos ei muuta ois osannut.

Johti joukkonsa etäältä,
Espanjasta asti aivan,
Pyreneiden poikki painui,
ylitti joet leveät,
siinä miehistö mukana,
jalkamiehet, ratsumiehet,
norsut kuorman kantajina.

Kun ne Alpit saavuttivat,
pakkanen puri pahasti.
Hannibal, selässä norsun,
otetta ei hellittänyt,
eikä antanut periksi.

Kohtalo kova soturin;
puolet tuosta miehistöstä
rojahtanut jyrkänteiltä,
kuoliaaksi kohmettunut,
suden syömänä sisukset,
maksakotkalla nokassa.

Norsut, miehet ja hevoset
laskivat alas mäkeä,
kelkkana omat pakarat,
lämpimille laitumille,
oloille otollisille,
Po-joen laaksossa leväten.

Kauan tuossa ei lojuttu.
Kohta laukesi kahakka,
seuras melkoiset metakat.
Hannibalin ratsumiehet
murskasi nuo Rooman joukot,
Cannaessa jopa hävitti.

Siinä kaatui roomalaista
kuusikymmentätuhatta.
Kuului kentältä kolina.

Kauhun vallassa jo kansa
Rooman muurien sisällä,
hätähuuto kiivas kaikui:
”Hannibal jo on ovella!”

Kun on tullut myöhä ilta,
tähän tään jätän tarinan.

Scipio Africanus□

Kun ei tuotu vahvistusta,
apua kotiväeltä,
itse Rooman kaupunkia
piirtämään ei ruvennut,
kai tuo siihen ei kyennyt.

Päätökseen sotaa ei viety
Italian mantereella.

Syrakusan vanhat muurit
vankaksi jo vahvistettu
Arkimedeksen avulla.
Legioonat roomalaiset
siihen yöllä hyökkäsivät,
verilöylyn järjestivät
Artemiksen juhlayönä,
kun oli pöhnässä porukka.

Lähestyi tuo roomalainen,
oli miekka jo koholla.
"Älä ympyröitäni sotke!"
Arkimedes huomautti.
Ei puhunut sen enemmän;
yhä ilme yllättynyt,
vaikka irronnut jo päänsä,
kieli jo savea nuollut.

Scipio, konsuli valittu,
Publius, johtaja nerokas,
tuopa astui näyttämölle,
otti ohjokset käsiinsä.

Espanjan jo miehittänyt,
takaisin sen valloittanut,
Afrikkaan tuo joukot johti,
yli salmen armeijansa.
Kohta Karthago käsissä.

Lähti Hannibal vesille,
kiirehti kotia kohti.

Toisesta puunilaissodasta

Kirjoittanut Antti Kempas

Tuli taistelu Zamassa.
Scipio parempi niistä,
mestarina mellakassa.

Tuopa Hannibal ovela,
kuin kissa oven raosta,
häipyi noilta maisemilta.
Poseidon purjetta puhalti.

Eli vielä monta vuotta,
siellä täällä, maanpaossa,
Rooman kiusana iäti,
mieltä maineensa masenti.

Vaikka vanha jo olikin,
vangiksi ei antautunut,
ei halunnut pilkatuksi.
Hylkäsi tuon riemusaaton,
Rooman kahleissa, kadulla.

Karvaan myrkyn niinpä nieli.
Kumma, kun tuo tuohon kuoli!